Strănutând spre UTOPIA

după o idee a soţiei mele Raluca,

21 mai 2001 ora 23:15

Măturile, periile de şters praful, soluţiile de curăţat şi detergenţii clănţăniră nedumerite când căruciorul se lovi de uşa laboratorului.

-Ciudat, uşa asta stă deobicei descuiată , gândi cu voce tare Pedrito.De două săptămâni de când dau cu mătura pe aici, să-i dea Dumnezeu sănătate lu' Unchiu' Carlos , nu am găsit-o niciodată încuiată.

Căută pe inelul de temnicier cheia cu numărul laboratorului descuie şi intră. Măturând , zări cu coada ochiului monitorul aprins al calculatorului lui Jimmy.

-Băiat bun Jimmy ăsta , mi-a arătat şi mie cum să joc jocul ăla cu împuşcături. E tare de tot. O idee încolţi în mintea lui de băiat de cartier.

-Tot frec toată noaptea pe aici singur, ce are dacă fac şi eu o tură.

Pe monitorul licărind, câteva dungi colorate se întindeau alene de la stânga la dreapta şi înapoi iar un grafic verzui ţopăia periodic în colţul ecranului . În spate într-o incintă cu mănuşi presurizată dormita sub un bec roşietic un cameleon rotind plictisit unul din ochii bulbucaţi .

-Parcă apăsa pe tasta din colţul din stânga sus ca să intre acolo…. Cu iconiţele alea cu jocu'.

După apăsarea şovăielnică a tastei, pe ecran izbucni mesajul:

" Doriţi încheierea monitorizării ?"

-Da, da…

"Eliberaţi subiectul ?"

-Da, măi prostane. Bagă jocu'..

"PERICOL DE CONTAMINARE ! Aţi executat toate procedurile de decontaminare ?"

-La naiba cu calculatoarele astea care pentru un joc îţi pun nu ştiu câte întrebări tâmpite ! DA!

Cu un şuierat slab, mănuşile dolofane ale incintei căzură inerte şi capacul transparent se ridică.

- Am făcut-o lată! Cum închid eu drăcovenia ?

Se aplecă către incintă pentru a-i desluşi mecanismul de închidere a usii. Dintr-o dată privirea împrăştiată a cameleonului legat cu cabluri şi sonde în mijlocul cutiei se centră pe vârful nasului lui Pedrito şi limba cleioasă ţâşni impetuos, lipindu-se de proeminenţa vizată.

- Ce ţi-e stârpitură, arăt eu ca musca ta ? zise trântind capacul incintei.

22 mai 2001 ora 9:04

Din primul moment Jimmy observă în laborator incinta cu mănuşi depresurizată şi declanşă alarma.

- Jimmy , ce experiment era în curs ?
- 416, şefu' cel cu virusul gripal modificat genetic pentru a îmbolnăvi cameleonii.
- Cine mai era aici la ora….?
- 23 şi 18 minute, e scris în log-uri. Nu mai era nimeni de la şase seara.
- Cine face curat noaptea aici ?
- Pedrito, portoricanul, tipul cel nou.
- In zece minute să fiţi amândoi în biroul meu .
- Şefu' el a plecat azi de dimineaţa acasă pe la sapte.
- Trimite maşina dupa el imediat.
- Am inţeles .

Spăşit şi nedumerit, Jimmy închise telefoul.

* * *

Pedrito se aşează cu un amestec de şmecherie de cartier şi teamă pe fotoliul din faţa imensului birou directorial:

- Ce ai făcut azi noapte pe aici ?
- Curăţenie domnu' director, ca de obicei, curăţenie lună…
- Lasă, lasă , ce ai făcut în laboratorul 321 ?
- Ca de obicei domnu' director , cum scrie în instrucţiuni, dat cu mătura, şters podeaua….Nimic în mod special
- Ce ai păţit, omule, nu ţi-e bine ?
- Ba da, am răcit puţin, şi un pic obosit , că n-am apucat să dorm şi…
- Ce e cu ăsta de se inverzeşte ? La carantină cu el şi să-i faceţi imediat toate analizele. Vezi să nu afle presa nimic că ne-am lins pe bot de toate subvenţiile si sponsorizările.

25 mai 2001 ora 21:18

- Camera unu pe Nancy . Mai aproape ...

" Domnule senator, în timpul vizitei pe care aţi făcut-o azi în cartierul portorican, aţi promis că le veţi rezolva toate problemele în cel mai scurt timp. " redeschise discuţia moderatoarea, incisiva Nancy Carringan , întinzând o cută imaginară de pe fustă.

- Camera doi pe senator. Prim plan...

"Da, am toate mijloacele şi metodele ca în 48 de ore de la investitură să vadă că problemele lor, locative , locuri de muncă, încep să se rezolve... "

- Mută repede pe trei , doi s-a stricat . Drace şi trei ... Billy ce e cu lumina ?
- Nimic şefu, lumina e buna . E el verde .. S-A ÎNVERZIT SENATORUL .... Uitaţi-vă pe geam !..

27 mai 2001 ora 08:32

- Acuma trebuie să pice . Îmbuibatul . Poate-l mai frig de 5 parai şi astăzi.

Închise sticla de wisky ieftin cu care işi trata guturaiul, o infăsură în punga cenuşie de hirtie şi o ascunse în buzunarul interior al paltonului ponosit şi petecit. Începu plimbarea prin faţa edificiului de oţel şi sticlă al băncii trăgând agale de piciorul beteag.

Geamurile fumurii îi reflectau silueta aplecată de spate.

- Uite-l !

Şoferul cu uniforma înzorzonată deschise uşa impunătoarei limuzine din care se revărsă tot atât de impunătoarea burtă directorială.

- Traiţi dom' director ! Ce bine arătaţi astăzi !

- Alonzo, ce mai faci vagabondule ?

- Prost dom' director . De când am plecat de la bancă tot mai prost...

- Ce să-i faci Alonzo ? Ştii că eu te-am susţinut dar vezi şi tu cum merg afacerile.

A trebuit să reducem schema...

- Ştiu dom' director . " Că nu mai încăpeaţi în baritamai clădirea" completă în gând. Dar poate puteţi să vă despărţiţi de câţiva cenţi acolo că nu am mai pus nimic de mâncare în gură de doua zile, am lăsat totul la copii.

- Hei, Alonzo, ce e cu tine ? Ia de aici 10 dolari şi du-te la un doctor, ai o culoare verde foarte nesănătoasă . Stai mai departe, să nu iau ceva de la tine.

27 mai 2001 ora 10:15

- A venit domnul Michaels , anunţă secretara pe un ton plin de importanţă.

- Să intre !

Deschise repede nişte dosare peste “Playboy”, luă un pix în mână şi işi luă mina de director de bancă foarte ocupat.

- Ce plăcere, domule Michaels.

- În aceeaşi măsură domnule director. Ce mai faceţi ?

- Binişor, binişor...

- Domnule director , ştiţi că astăzi aveam scadenţa împrumutului...

- Da ? Au trecut aşa de repede trei luni !

- Da. Dar din păcate în urma incendiului de care in mod sigur aţi auzit..

- Mi-au zis inspectorii câte ceva ..

- Aş vrea o mică amânare, până se rezolvă cu asigurările...

- Domnule Michaels , ştiţi că menirea unei banci este să-şi ajute clientii. Afacerea prosperă a clientului înseamnă afacerea prosperă a băncii. Banca însă are şi ea anumite reguli ...

- Domnule director, nu vă simţiti bine ?

- Ba da. Cred că am răcit puţin .De ce ?

- V-aţi înverzit la faţa ....

14 septembrie 2001

LONDRA . Ziarul ***Times***

În ciuda drasticelor măsuri de carantina, un caz de Gripa mincinoşilor a fost înregistrat şi în Londra. Virusul, scăpat printr-o eroare din Laboratoarele Hoffman Genetics Inc., produce modificări genetice la subiectul infectat introducând gene din ADN-ul cameleonilor.

Bolnavul infectat, în anumite condiţii de stres, işi modifică culoarea tegumentelor şi a altor ţesuturi. Altfel spus la orice minciună pielea şi corneea capătă o strălucitore şi extrem de vizibilă culoare verde. Toate laboratoarele din lume lucrează în acest moment la găsirea unui remediu. Doctorul Bearington reputatul genetician ne explică:

" Modificările genetice induse de virus par a fi ireversibile. Toate încercările noastre au fost fără succes. Încercăm acum să găsim măcar un vaccin care să creeze imunitate , dar cum pâna în acest moment nu a apărut nici un caz de imunitate naturală şi acesta pare un ţel destul de îndepărtat"

Specialiştii nu ne dau mari speranţe, însă vă putem spune ca boala nu este grea, o usoară inflamaţie a căilor respiratorii superioare care dispare în câteva zile şi binecunoscutele de acum schimbări a culorii tegumentare .

Mult mai greu este să te abţii de la orice minciună .....

Ziarul ***Financial Times***

Vestea cazului de Gripa mincinosilor apărut la Londra a dus la o creştere explozivă a preţului acţiunilor societăţilor producătoare de produse cosmetice şi ochelari de soare....

21 mai 2051 ora 10:12

- Îl invităm acum pe domnul Jim Hutchkinson, creatorul VIRUSULUI şi confident al lui Pedro Alvarez, să ne spună câteva cuvinte.

Un bătrânel în scaunul cu rotile se apropie cu un bâzâit de motor de microfonul asezat în faţa impunătoarei statui de bronz a unui portorican cu o măturică de praf în mâna şi cu un micuţ cameleon pe umăr privindu-i concentrat vârful nasului . De soclul de marmură mai atârna, într-un colţ, pânza care acoperise cu câteva minute în urmă statuia.

Cu o mâna tremurândă scoase câteva foi de hârtie şi le aşternu pe pătura cadrilată care-i acoperea genunchii. Cu vadită emoţie işi aranjă ochelarii pe nasul ascuţit . Pielea, pătată de ani, a obrajilor se imbujoră.

- Doamnelor si domnilor, iată ne aflam în pragul unei jumătăţi de secol care ne-a marcat întotalitate societatea. Cine ar fi crezut atunci că un micuţ animal, un virus microscopic şi un tânăr portorican simpatic vor bulversa valorile umane consolidate pas cu pas in mii de ani.

Am trecut prin cea mai ciudată perioadă din istoria noastră. Toate institutiile au căzut ca într-un joc de domino. Politica, justiţia, fiscul s-au găsit imediat fără obiect. Chiar şi familia a trecut prin

momente grele. În ciuda încercărilor de la început de a ascunde urmările bolii am inţeles imediat că strădaniile vor fi fără succes.

Literatura şi cinematografia au rămas în scurt timp fără clasicele subiecte, pâna când au căpătat curajul de a reflecta viaţa zbuciumată a acestei perioade.

A trebuit să ne schimbăm felul de a gândi şi acţiona. Relaţiile interumane au trebuit restabilite. Valori idealiste pâna atunci ca sinceritate şi onestitate au fost puse pe locul pe care ar fi trebuit să se afle dintotdeauna.

Nu am fi crezut atunci că o asemenea revoluţie în spiritul uman se va putea înfaptui în atât de scurt timp. Din nefericire Pedro nu a suportat enorma responsabilitate pe care destinul a aruncat-o pe umerii lui şi într-un moment de disperare şi-a luat viaţa.

Putini contemporani ai săi mai sunt astăzi în viaţa. Puţini mai sunt cei care să mărturisească despre perioada pre-virus. Nu aş putea spune că imi mai este dor de ea.

Văzând vinişoarele verzui care i se insinuau usor pe mâinile pătate de vârstă chicoti uşor:

- Hi,Hi . Poate generaţiile viitoare vor reuşi în totalitate.. Noi mai avem voie la câte una mică şi nevinovată...

Vocea i se stinse în aplauzele aprobatoare ale audienţei.

Paul Lăcătuş
decembrie 2000